บทคัดย่อ

การพัฒนาอย่างต่อเนื่องของเศรษฐกิจไทยจะเกิดขึ้นได้หากรัฐบาลสามารถดำเนินนโยบายกระตุ้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการทำความเข้าใจเกี่ยวกับสาเหตุที่สนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาจะช่วยให้รัฐบาลสามารถวางแนวทางในการกระตุ้นเศรษฐกิจต่อไปได้ การศึกษาครั้งนี้จึงประยุกต์ใช้การวิเคราะห์เชิงอนุกรมเวลาโดยวิธี ARMA และ ARCH Approach เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดและขนาดของผลกระทบที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทย กำหนดให้ตัวชี้วัดการเติบโตทางแศรษฐกิจ คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP per Capita) ณ ราคาแท้จริง ค่าความผันผวนของเงินเฟ้อและความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ระยะเวลาในการศึกษาครอบคลุม 13 ปี หรือระหว่างไตรมาสที่ 1 ปี 2548 ถึงไตรมาสที่ 4 ปี 2560 ซึ่งรวมข้อมูลในการทดสอบทั้งสิ้น 52 ไตรมาส

แบบจำลอง AR(1)-GARCH(0,1) จะเป็นตัวแทนความผันผวนของอัตราเงินเฟ้อในการสะท้อนถึงบทบาทเสถียรภาพภายในประเทศที่มีต่ออัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ ส่วนแบบจำลอง Navie OLS-GARCH(1,1) เป็นสมการที่เหมาะสมที่สุดในการประมาณการความผันผวนของค่าเงินบาทไทย หรือเสถียรภาพภายนอกประเทศไทย ในการประเมินบทบาทที่จะมีต่ออัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจไทย

การวิเคราะห์สาเหตุแห่งการจำเริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยพิจารณาจากปัจจัยการผลิตพื้นฐานและปัจจัยมหภาคอื่นที่รวมทั้งเสถียรภาพเศรษฐกิจภายในและภายนอกประเทศไทย ผลการประเมินค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ กับอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจไทย พบว่า AR(|2|) ที่รวม 7 ตัวแปร เป็นสมการที่เหมาะสมที่สุด และจากผลการประมาณการของ State Space Model ภายใต้ข้อกำหนดให้รูปแบบการเปลี่ยนแปลงของสัมประสิทธิ์เป็นแบบ Recursive Coefficient Model นั้น สรุปได้ว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจไทยที่สำคัญ คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงของการใช้จ่ายเพื่อการลงทุน การเพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงานต่อหัว และความผันผวนของค่าเงินบาทไทย

จากผลการศึกษา รัฐบาลควรดำเนินมาตรการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนที่มีคุณภาพ เร่งพัฒนาผลิตภาพของแรงงานทั้งการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา และการพัฒนาในระหว่างการทำงาน ตลอดจนการมีการดำเนินมาตรการเพื่อลดความเสี่ยงจากการเปิดประเทศ